

Békeharang.

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

Előfizetési díj egész évre: 1 korona.

Az igazság.

Az igazságot kutatják az emberek azóta hogy elvesztették. Valamikor igen régen, amikor még a bűn nem lett urrá az emberben, tudta ez, hogy mi az igazság. Ennek ismerete egyet jelentett a lelki egyensúllyal, boldogsággal. Az igazsággal együtt odaveszett a boldogság is.

Megértjük tehát, ha az emberek az igazságot keresik. De megértjük azt is, hogy miért oly boldogtalanok az emberek. Hamis alapon állunk és hamis úton járunk. Innen van az, hogy az ember keres, kutat, de hiába az igazságnak, a boldogságnak kútfejére csak nem akad rá.

Az emberek kutatásukban sok mindenféle által tévedésbe esnek. Egyeseket a külső fény és pompa vakít el, mások pedig szigorú szabályok betartásával vélik elérni céljukat. És mit látunk magunk körül? Az emberek annyira fonák helyzetbe kerültek, hogy a legtöbben azt hiszik már, hogy az igazság az ellenségük és azért ennek megkerülésével kívánnak boldogokká lenni. Azért terjedt el annyira a hazugság, hogy az emberiség legelsőbbjeit is nyilvánosan hazugsággal lehet vádolni. Hát még a hétköznapi életben? Gyertyával kell keresni azokat, akik, teszem azt hivatalban, üzletben stb. a hazugságot megvetendő valaminek tartanák!

Ennyire jutott az ember a boldogság utáni vágyában. Hazugság révén is boldogabb remél lenni. Nyilvánvaló, hogy hamis úton vagyunk, mert a boldogság csakis az igazság megismerésével nyerhető el. Tehát mindenk előtt az igazság megkedvelése, megszokása fontos és szükséges. Meg kell próbálnunk igazaknak lenni a legkisebb dologban. Még a gyermekeink előtt sem, még tréfából sem hazudjunk!

Ha így kezd az igazság iránt az érzékünk fejlődni, sokféle hazugságnak jutunk nyomára. Be fogjuk látni, hogy hazugság az, hogy a gazdag boldogabb, mint a szegény; hogy a „tudós“ boldogabb, mint a tudatlan. Észre fogjuk venni, hogy hazugság az, hogy valaki boldog, amikor a kocsmában dőzsöl vagy kártyázik; hogy valaki boldog, aki a színházban vagy a táncteremben élvez és vigad.

Mindez csupán kendőzés. Eltakarni akarják a csunyát, elfeledni a bánatot. Ha az arcot tisztán vesszük szemügyre, kitűnik rútsága, ha az embereket megfigyeljük a maguk természetes helyzetében, kitűnik boldogtalan-ságuk.

Legyünk hát igazak első sorban is önmagunk iránt. Valljuk meg boldogtalan-ságunkat önmagunknak. Valljuk meg, hogy sem arany, sem magas polc vagy rang, sem földi élvezetek minket mindez ideig ki nem elégítettek. Valljuk meg őszintén, hogy mindebben csalódtunk és hogy életünket csak kénytelen-kelletlen folytatjuk, anélkül, hogy csak a legkisebb reménységünk is volna rá, hogy még valaha igazán boldogok is lennénk. Valljuk meg mindazt, amire eddig törekedtünk és amiben eddig csalódtunk és akkor rájövünk, hogy már mindent megkiséreltünk és már mindenben csalódtunk!

De mégse! Egyről egészen elfeledkeztünk. De ez nem is csoda. Már régen volt mikor Róla édesanyánk beszélt. Beszélt és boldogan tekintett reánk. Szemei sugároztak, igazán, mintha könnyek is csillogtak volna bennük! Oh, de boldog volt ő akkor és milyen édes békesség volt akkor az én szí-
vemben!

Igen, emlékszem már egész határozottan rá, hogy Ő ezt mondta: „Én vagyok az út, az igazság és az élet!“ Igen, csak hogy már el is felejtettem, hogy hogyan magyarázta akkoriban édes anyám. Oh Isten!

Hiszen nem imádkoztam már, nem tudom én mióta! De hát ki is gondol erre? . . . Igy elmélkedik az ember, ha az igazság útjára lép. És ebből kitűnik, hogy mily nagy az isteni kegyelem. Nem szűnik meg soha, amíg csak ember a világban tévelyeg.

Az igazság: a boldogság, a békesség alapja. És mi az igazság? Az, hogy bűnös ember vagy és hogy amíg az igazsághoz, Jézushoz nem jössz, addig boldog nem is lehetsz. Akit Ő megigazít az igazán igaz. Aki pedig hozzá nem jő, az a sötétségben marad és azt az ördög vezérli minden igazságtalan-ságban és hazugságban. Tehát „ne szeressétek a világot, se azokat amik a világban vannak. Mert mindaz, ami a világban van, a test kívánsága és a szemek kívánsága és

az élet kérdése nem az Atyától van, hanem a világból. És a világ elmúlik és annak kívánsága is; de aki az Isten akaratát cselekszi, megmarad örökké.“

Ösvényünk világa,
Szívünk vezérfénye,
Elmének szövétneke:
Az Isten ígéjé!

Rádár Imre.

Ki tiltja meg nekünk . . .

Ki tiltja meg nekünk,
Hogy hitbuzgók legyünk?
Kinek bántja fülét
Imánk és énekünk?

Ki köti a lelket
Időhöz és helyhez?
Mondván: Itt imádkozz,
S ekkor énekeljess.

Vagy méterrel mérik
Az Isten ígéjét?
S amenyért fizet
Annyit kaphat a nép?

És hozzá — csak akkor
Mikor a bolt nyitva!
A Jézus Krisztus ézt
Másképpen tanítja.

Nohát ne higgyétek,
Ti lelki kevélyek,
Hogy énekelni és
Imádkozni vétek.

S tiltjátok bár a nép
Imáját, énekét,
Meg nem olthatjátok
Az Istennek Lelkét.

Ti helyhez kötnétek,
Időhöz szabnátok?
Szemetekbe mondjuk,
Nem hallgatunk rátok!

Mindenütt, mindenkor
Bár csak ketten-hárman,
Dicsérjük az Istent
Éneken imában.

Mindenütt, mindenkor
Dicsérjük az Istent,
Erősítjük magunk,
Térítjük a hitlent.

Keressük az Urat
Amíg megtaláljuk;
Keressük, imádjuk
Magasztaljuk, áldjuk.

Hadd tilalmazzon hát
Bennünket akárki,
Mí a buzgóságban
Nem fogunk megállni.

Apróságok Wesley életéből.

34. Wesley tanácsa arra nézve, hogy hogyan kell a népnek prédikálni. Wesley az ő „Iratok és beszédek a nép számára“ könyvében azt ajánlja, hogy állandóan a legvilágosabb és legegyszerűbb szavakat használjuk. Egy úrnak, akinek beszédmodora felette elegáns volt, erre nézve a következő tanácsot adta: „Mikor körülbelül 10 év előtt az egyetem tagja voltam, körülbelül úgy irtam és beszéltem, mint Ön; mikor azonban a néphez beszéltem, észrevettem, hogy hallgatóim unatkoztak és ásítottak. Ez arra indított, hogy beszédmodoromat azonnal megváltoztattam és úgy beszéltem hozzájuk, ahogyan szokva voltak. Bár ez igen egyszerű, azért mégis van benne bizonyos méltóság, amely a legmagasabb körből származókat is vonzza.“

35. 36 tanács arra nézve, hogyan lehet eredménydús életet élni. Wesleynek szokása volt, minden alkalmat kihasználni, ha valami jót tehetett. Ehhez sokban ama tanács járult, melyet dr. Potter, a canterburyi hercegecske adott neki ifjúságában és amelyre Wesley még öregségében is hálával emlékezett:

„Azt mondta nekem, ha nagyon hasznos életű kívánsz lenni, úgy ne pazarolj időt vagy erőt kétes jellegű dolgokért vagy ezek ellen való harcolásra; ellenben küzdj egész határozottsággal nyilvános bűnök és gonoszságok ellen és törekedjél igaz szentség előmozdítására.“ — Wesley ezt fűzte még hozzá: „Ne feledjük el e szavakat, hanem hagyjuk az ezer megvitatható dolgot azokra, akiknek nincs okosabb dolguk, mint a vetélykedés ily pontjaival idejüket eltölteni. Tegyük azonban erőteljes bizonyosságot minden gonoszság ellen és a legnagyobb komolysággal ajánljuk az embereknek ama szentséget, amely nélkül az Urat senki meg nem látja.“

36. Áldásos példázat. A katolikus asszony és keresztje. 1790-ben meglátogatta Wesley Doncastlet és egy nagy gyülekezetnek prédikált. Eme prédikációjában egy katolikus asszony esetét beszélte el, akinek a porcellán keresztje eltörött és lelki félelmében a paphoz rohant és ezt kiáltotta: „Oh uram, mit tegyek? Eltörött a porcellán keresztm és az ég nagy Istenén kívül sem-

mim sincs, amiben megbízhatnék." — „Mekkora kegyelem“ kiáltá Wesley felemelt kezékel, „hogó e szegény ásszóhiának végre nem volt semmije, amiben megbízhatott, az ég nagy Istenén kívül“. Egy buzgó katolikus ember, név szerint Jeweson, a hallgatóság között volt. Ez elbeszétést éppen alkalmas időben hallotta. Belátta tévedéseit és megtért. A legközelebbi vasárnapon csatlakozott a metódista egyházhoz és mind haláláig alázatos és hű tanúságot tett élő hitéről.

A 2. téli konferencia.

A püspöki metódista egyház imatermében Szenttamáson 1915. február 9.-én és 10.-én magtartjuk a második téli konferenciát a következő programmal:

Hétfő este 7 órakor: Imaóra: Kuszli Márk.
Kedd d. e. 9 órakor: Szentelő gyülekezet és úrvacsora: Jakob J.
Kedd d. u. 1/3 órakor: Előadás: A vasárnap eredete és rendeltetése: Jakob János.

Kedd este 7 órakor: Evangelizáció: Sebele György.

Szerda d. e. 1/9 órakor: Imaóra: Jakob János.

Szerda d. e. 9 órakor: Előadás: A vasárnap a keresztény életében és a gyülekezetben: Kuszli Márk.

Szerda d. u. 1/3 órakor: Előadás: A vasárnap megszentelése és annak áldásai: Sebele György.

Szerda este 7 órakor: Evangelizáció: Jakob János.

Ezen második téli konferenciára szeretettel meghívjuk valamennyi testvéreinket és barátainkat a közelből és távolból. Arra kérjük az Urat, hogy ez idén is, mint tavaly, gazdagon áldja meg eme mi fáradozásainkat. Akik a vidékről jönnek, sziveskedjenek érkezésük idejét mielőbb Kuszli Márk prédikátor testvérnek Szenttamáson bejelenteni, hogy ellátásról és lakásról gondoskodhasson. Imádkozzunk buzgón és állhatatosan, hogy az Úr Lelke intézzen mindeneket Isten dicsőségére és mindnyájunk javára.

A szerkesztő rovata.

Mai képünkön egy igen érdekes csoportot mutatunk be k. olvasóinknak.

A szenttamásiak különösen kitűntettek magukat már több ízben, mióta a háború tart. Nem csak berendezték a két imatermet sebesült katonáink számára, hanem mindön egy ízben

30—40 sebesült volt náluk, ezeket ellátták teljesen s az orvosoknak, mint külön kiköp-

zett ápolók segédkeztek. Azután elközelgett a karácsony. Kuszli prédikátor (1) és k. felesége (2) vezetése alatt gyűjtés indult

meg és mintegy 300 katonának készítették karácsonyi csomagot. A képen ábrázolt csoporton látjuk azokat, akik e hazafias munkában résztvettek. Reméljük, hogy vitéz katonáinknak nagy örömet

Szenttamásiak a hadba vonult katonáinkért.

szerezett e sok fáradozással és önfeláldozással készített ajándék.

Mint a németországi „Evangelist”-ben olvassuk, már eddig százon felül hősi halált haltak német testvéreink közül. Ez mindenesetre érzékeny veszteség. Azonban lehetünk rá készülvé, hogy még sokkal többet fognak a becsület mezején maradni. Isten azonban fog gondoskodni arról, hogy a hősköz méltó utódok vezessék az Ur szent ügyét tovább. Különösen érzékeny vesztesége a német metodizmusnak Dr. Rösch egyiptológus hősi halála. Dr. Rösch fiatal tudóst még a német kormány is, amelynek szolgálatában egyiptomban működött, pótolhatatlannak tart.

Örömmel olvassuk azonban ugyan e helyen, hogy eddig 62 metodista tiszt, altiszt, köztiszt és tengerész kapta meg a híres vaskeresztet. Tudjuk ugyanis, hogy a vaskeresztet csakis személyes vitézséggel lehet megszerezni és pedig csak háborúban. Mily szép, hogy azok akik Krisztus keresztjét viselik egymásután megkapják a világban is oly nagy becsben tartott vaskeresztet. — Többet megkapták testvéreink közül a württembergi királytól az ezüst vitézségi keresztet. Isten tartsa meg soká a hős német testvéreinket! —

Nem mulasztjuk el e helyen még egyszer felkérni a k. olvasóinkat, hogy gondoljanak a közeledő konferenciánkra. A programot mai számunkban közöljük. Fontos és érdekes dolgokról lesz szó. Aki teheti, jöjjön el, de jelentse be idején szándékát. Minden Isten áldásától függ, azért ne szünjünk meg érte fohászolni.

Használd ki idődet.

Franklin Benjámín nagy ismereteit szabad pillanatainak kihasználása alatt sajátította el. És pedig ezeket étkezési és alvási idejéből szakította ki magának.

White H. K. a görög nyelvet az utcán, az ügyvédi irodájából ide-oda menet tanulta meg.

Miller H. kőfaragó, nehéz hivatása mellett aynyi időt talált írásra és olvasásra, hogy ez úton a leghíresebb szerzőknek és íróknak egyike lett.

Burrit E. 18 nyelv mesterévé lett azon néhány óra felhasználása által, melyeket mint patkoló kovács takarított meg magának mesterségének folytatása közben.

Nagy Sándorról, (Macedonia királya † 323-ban Kr. e.) aki már 32 éves korában meghódította a világot, beszélnek, hogy komornyikjának szigorúan megparancsolta, hogy minden reggel négy órakor háljoszobájába kiáltsa: „Gondold meg, hogy meg kell halnod!” És az élet gyors elmúlására való tekintettel Sándor mindig korán kelt, hogy a drága idő egy pillanatát sem veszítse el.

Mily érthetetlenül nagy munkát végeztek *Pál apostol*, *Luther* és *Wesley*! Ezt csak úgy tehetők, hogy az időt lelkiismeretesen kihasználták. — Az idő azért oly fontos, mert az örökkévalóság függ tőle és mert az idő vetési ideje az örökkévalóság. A születés és halál közé eső rövid idő az egyetlen kegyelmi és előkészületi idő a hosszú, hosszú örökkévalóság számára. Ezért nagyon drága. Tehát: „Úgy éljél, ahogyan, ha meghallsz kívánni fogod, hogy éltél volna.”

Methodista istentiszteletek tartatnak:

Budapest, VII., Rottenbiller utca 35.: Vasárnap d. e. 10 és d. u. 5 órákor, kedden és csütörtök este 8 órákor.

VI., Petneházy utca 25. (Angyal föld): vasárnap és szerdán este 8 órákor.

Bácsfeketehegy, Petőfi utca 486.: Csütörtökön este 1/8 órákor.

Budakeszi: Vasárnap és Csütörtökön este 8 órákor.

Cservenka: Kéthetenként.

Csurog, Szűk-utca 1211.: Vasárnap d. u. 8 és csütörtök este 1/8 órákor.

Kishegyes: Időnkint.

Kiskér: Vasárnap d. u. 2 és Szerdán este 8 órákor.

Kucora: Vasárnap d. u. 8 és Péntek este 8 órákor.

Kula: Szerda este 8 órákor.

Nagyszékely: Időnkint.

Obecse, Mező utca 61.: Vasárnap d. u. 8 és Péntek este 1/8 órákor.

Ósódé: Vasárnap d. e. 9 és este 7 órákor.

Szeged: Időnkint.

Szeghegy: Vasárnap d. e. 1/9, d. u. 2 és este 1/28 órákor; Kedden este 1/8 órákor.

Szenttamás: Vasárnap d. e. 1/10 és este 1/8 órákor. Szerda és Csütörtök este 1/8 órákor.

Tiszakálmánfalva: Vasárnap d. e. 9 és este 1/7 órákor; Szerdán este 7 órákor.

Újszilvác: Vasárnap d. e. 9 és este 7 órákor.

Újverbász, Rákóczi F. út 436.: Vasárnap d. e. 1/10 és este 8 órákor; Szerdán es e 8 órákor.

Újvidék: Jézőherceg utca 5. Vasárnap d. e. 10 és este 1/8 órákor; Csütörtök este 8 órákor.

Szeretettel meghívjuk! Mindenkit szívesen látunk!

Kiadja: a „Keresztény könyvesház” k. f. szöv. Budapest, VII., ker. Rottenbiller-utca 35. szám.

Felölös szerkesztő: **Jakob János, Újverbász.** Bács-megye.

Nyomatott **Boros György** könyvnyomdájában Újverbázon.

Békeharang.

Megjelenik minden hó 1.-én és 15.-én.

Előfizetési díj egész évre: 1 korona.

A megszentelődés.

Mikor az ember nézetét megváltoztatja és életének új irányt ad azt mondjuk, hogy megtért. Az éppen megtért ember pedig nem tökéletes, nem minden gyengeség és bűn nélkül való, hanem gyarló, gyenge ember. Ha a lelki és testi élet között párhuzamot akar-nánk vonni, úgy azt mondhatnánk, hogy az ilyen lélek újszülött gyermek. A gyermek, csak mint gyermek tökéletes, de ha arra gondon-lunk, hogy tulajdonképpen felnőtte kell válnia, úgy belátjuk, hogy mennyire tökéletesség hi-ján van még. Így van az az éppen megtért emberrel is. Tökéletes a maga állapotában, de ha a nagy tettekre, a magas jövőjére gon-dolunk, akkor belátjuk, hogy nagyon is távol áll az igazi tökéletességtől.

Tehát az irányt váltóztatott ember még nincs a céljánál, csupán a cél felé vezető út kezdetén. Már most, röviden mondva, a ke-resztény élet eme cél felé törekvése a *meg-szentelődés*. A megszentelődés célja pedig a keresztény tökéletesség.

A megszentelődés tehát *szükséges*. Nem maradhatunk meg mindig a gyermeki álla-potban, „férfiakká” kell lennünk. „Legyetek szentek, mert én szent vagyok”. „Kövessétek a szentséget, amely nélkül senki sem látja meg az Urat”. Az ember Isten képére van teremtve és az Üdvözítő azért jött el, hogy megmutassa az utat, amely a tökéletesség-hez vezet.

A megszentelődés *lehetséges*. Ezt csak azért mondjuk, mert akadnak itt-ott a világ-ban olyanok, akik ezt tudatlanságukban két-ségbe vonják. Beszéltem már olyan jobb mű-veltségű emberrel is, aki még a megtérést is lehetetlennek mondta. Pedig ez úgy a Szent-frással, mint a tapasztalattal ellenkezik. Miért tanítana valakit a Szentírás, ami nem volna lehetséges. Ez egyenes ellenmondás volna. A Szentírás éppen azért szent, mert csak olyat mond, ami igaz. De a tapasztalat is mutatja, hogy azok, akik belátták, hogy a bűn romlásba visz és a bűn boldogtalanná tesz és életük-nek új irányt adva a megszentelődés pályájára léptek, csakugyan a keresztény tökéletesség mind magasabb fokára jutottak.

A megszentelődés *lényege* a megtisztu-lás, megújulás, a szeretetben való gyarapo-

dás. Mondottuk, hogy az emberben a bűn angyira gyökeret vert, hogy azt máról hol-napra kiirtani nem lehet. Mint a gaz a virá-gos kertben, újra meg újra kiburjánzik. De amint a jó kertész nem fárad el a gaz irtá-sában és a kertje valóban mindig mentesebb lesz a gasztól, úgy az őszinte ember sem únja meg szívét tisztogatni és Isten csakugyan ál-dást és sikert is ad küzdelmére.

Az ember így lassan *megújul*. Vagyis nem esik mindig újra vissza az eredeti álla-potába, hanem mindig kisebb hajlandósága lesz a bűnre, mindig könnyebben ellent tud állni a kísértésnek.

Az eszköz, amellyel célja felé törekszik a *szeretet*. Valóságos szeretet. Az a szeretet, amelyet Isten ad azoknak, akik érte könyö-rögnek. Hiszen a bűn mindig valami szere-telenség. Legyen az önmagunk iránt vagy felebarátunk iránt vagy végre Isten iránt. A szeretet az nem követ el semmit, ami az em-ber ártalmára volna vagy Istennek dicsőségére nem volna. Vizsgáljuk csak tetteinket ilyen irányban és csakhamar rájövünk, hogy a sze-retet száműz szívünkől minden bűnt.

Mondottuk, hogy a megszentelődés célja a keresztény tökéletesség és ezek után pedig mondhatjuk, hogy a keresztény tökéletesség nem egyéb mint tökéletes szeretet. A meg-szentelődés tehát a szeretetben való gyara-podás és célja a tökéletes szeretet.

„Az Isten szeretet; és aki a szeretetben marad, az Istenben marad és az Isten öbenne!”

Istenem.

Isten, én Istenem! mint igédből látom,
Te vagy az Isten az egész világon,
Bár szegény gyermeked tehetetlen árva,
Szereteted karja kegyelmedbe zárja.

Tapasztalom gyakran, nagy lelki örömmel,
Nincs Benned változás soha az idővel,
Mindenütt, mindenkor látom, felismerem:
Boldogíftod szívem én erős Istenem!

Rajtam a bűn terhe, nálad a kegyelem;
Te olyan gazdag vagy, én meg erőtlen;
Míg én gyámol nélkül elhagyottan bolygok
Útat jelölsz nekem, segítyt nyújt szent jobbod.

Bármerre tekintsek, körültem, felettem,
Közelben, távolban, ott vagy mindig velem,
Szívem dobbanása, felked indulatja,
Jóságod tüköre, hatalmad mutatja,

Azért vagy oly kedves, nagyértékű, drága,
Mert Te viselsz gondot mindnyájunk sorsára,
Miert epekedem, mire vágyik szívem:
Benned feltáldlom én édes Istenem!

Dombi Lajos.

Apróságok Wesley életéből.

37. Az idő lelkiismeretes kihasználása. Hallné asszony, Wesley nővére, Dr. Johnson Sámuel úrral Salisburyban nagyon jó barátságban élt. Dr. Johnson megkérte Hallné asszonyt, hogy keressen rá alkalmat, hogy Wesleyvel megismerkedhessen. Hallné megnyerte testvére ígérését, úgy hogy Dr. Johnson meghívhatta ebédre. A vendéglátó, Wesley ideje szerint rendelte az ebédet két órára. Wesley két órát szánt a látogatásra és mivel az ebéd csak három órakor állt készen, Dr. Johnson az időt ebéd előtt társalgásra használta ki. Amint azonban az ebéd végét ért Wesley felkelt az asztaltól és elutazott. A doktor emiatt igen csalódva érzé magát és ezt nem is tudta elrejteni. Hallné asszony e kérdéssel fordult hozzá: „Hogy mondja, Doktor úr, testvérem két óra hosszú volt Önénél?” — „Két óra hosszúig, Asszonyom!” — viszonzá ő, „én egész nap és egész éjjel eltudnék társalogni fivérével!”

Nővérének és vendéglátójának eme kijelentései, Wesley nagy társalgási tehetségéről, valamint idejének lelkiismeretes kihasználásáról tesznek bizonyosságot. Dr. Johnson még ezeket fűzte hozzá: „Wesley János társalgása kitünő, de soha sincs elég ideje. Mindig bizonyos időben félbe kell szakítania a beszélgetést és el kell távoznia.”

Egyszer valaki, mikor Wesleyt tovasietni látta, utánakiáltott: „Wesley úr, nincs szüksége rá, hogy anyyira siessen!” — Erre ezt felelte: „A henyesség és én elbúcsúztunk egymástól.”

Fletcher János Wesleyről a következőket mondja: „Bár már hetven év súlya terheli és mintegy harminc ezer lélekre visel gondot, Wesley fáradhatatlan buzgalma és sokoldalú tevékenysége által megszégyeníti talán az egész kereszténység fiatal lelkeszeit: Már többnyire fújta az evangélium harsonáját és húsz mérföldnyire lovagolt, mielőtt a legtöbb lelkész, akik munkáját megvetik puha ágyukat elhagyták volna.”

38. Rendszeretef. Mindennek meg van

a maga ideje! — Wesley rendszeresen meghatározott időben tért éjjeli pihenőre. Egyszer egy helyen anyyi prédikátorral volt együtt, hogy nem állott elég ágy rendelkezésükre. Ezen egy éjjelen át két-két vendégnek kellett egy ágyban meghálnia.

Wesley hálótársa egy fiatal ember volt. Ez már előre jutott a nagyszerű alkalomnak, hogy majd Wesleytől több teológiai kérdésre vonatkozólag felvilágosítást fog nyerni. Miután nyugalomra tértek, Wesleyhez fordult több pontra vonatkozólag felvilágosítást kérve. Nem kis csodálatára Wesley, ahelyett hogy a kérdésekre válaszolt volna, így szólt: „Atyámfia, én azért fekszem az ágyba, hogy aludjam.”

39. Nevelői bölcsessége. Wesley 1768. év decemberében Canterburyben volt. Itt mondta a következőket: „Itt tapasztaltam valamit, amit minden prédikátornak tudomására szeretnék hozni. — Canterburyben az embereket sokszor azzal fedték meg és pedig gyakran ok nélkül, hogy holtak és hidegek. Ez annyira elbátortalanította őket hogy kő hidegekké lettek. Mily kényes dolog is a feddés! Hogy ezt jól végezhessük, ahhoz több mint emberi bölcsesség kívánatos”. E kijelentést különösen minden lelki pástornak kellene jól megszívlelnie.

Szerkesztői rovat.

A becsület mezején hősi halált halt *Mannweiler* Frigyes verbászi testvérünk. Még a múlt év novemberében indult az északi harctérre Szabadkáról, ahol addig szolgálatot teljesített. Homonna mellett, a kárpátokban szálltak ki a vonatból és alig egy órai idő leforgása alatt az ellenség előtt elesett. *Mannweiler* testvér már több év előtt megtért és csatlakozott a metodista egyházhoz. Mintegy másfél év előtt megházasodott Magyarbólyon (Baranya m.) ahol le is telepedet.

December második felében egy másik áldozatot követelt tőlünk a háború. *Ziewich* Lajos sóvéi testvérünk már a háború elején bevonult és a nehéz szolgálat alatt súlyosan megbetegedett. Betegsége mind jobban emésztette erejét míg teljesen össze nem esett. Csak két napig feküdt ágyban, mire az Úr magához szőlította.

Mint értesülünk *Drum Nándor* szeminarista testvérünk néhány hét óta szintén az északi harctéren van. Itt sebesült meg *Gavlik Ferencz* szenttamási testvér, aki most Szabadkán teljesít szolgálatot, míg újra be nem osztják valamelyik menetszázadba. Há-

rom hét előtt bevonult a katonáékhoz Szabadkára Jakob G. A. szenttamási testvérünk is.

Az amerikai vasárnapi iskolás gyermekeink eddig mintegy negyed fél ezer dollárt (kb. 18.000 koronát) gyűjtöttek az európai háború alatt szenvedő és nélkülöző gyermektársaik számára. Ebből az összegből néhány száz korona nekünk is jutott. Már néhány vasárnapi iskolában tartottunk is utólagos karácsonyi ünnepélyt, amelyben a gyermekek megkapták amerikai társaiktól az ajándékot, valamely téli ruha darab alakjában. Az amerikai gyermekek e nemes tettükről is láthatjuk mennyire egyek a keresztények az egész világon. Erre a nagy szeretetre tanít mindnyájunkat a mi drága Üdvözítőnk Jézus Krisztus.

Az igaz keresztény ismertető jelei.

Egy biztos jelet akarok nektek adni, mondja Krisztus, amelyről megismerhetitek, kik az igazi keresztények, akik énbennem vannak és én öbennük, t. i.: ha az én parancsolataimat megtartják, a földön szabadon és bátran prédikálnak és vallanak és ezért vagyont, becsületet, testet és életet kockáztatnak, továbbá egymást oly szíves szeretettel szeretik, amint én őket tanítottam és nekik parancsoltam.

Ha egy keresztény elkezdí Krisztust Urának és Üdvözítőjének megismerni, aki őt a haláltól megváltotta és örökébe fogadta, akkor szíve annyira istenessé lesz, hogy mindenkit rászerezne segíteni erre. Mert ily embernek nincsen nagyobb kincse annál, mint hogy Krisztust megismerte. Azért beszél, oktatja és inti a többieket, dicséri és vallja azt mindenki előtt és könyörög és sóhajtozik, hogy ők is erre a kegyelemre eljutnának. Az ilyen nyugtalan lélek a legnagyobb nyugalomban van, t. i. Isten kegyelmében és békességében. Az ilyen nem tud hallgatni vagy tétlen lenni, hanem mindig minden erejéből, mint aki egyedül ezért él, küzd és iparkodik Isten tiszteletét és dicsőségét a nép között terjeszteni, hogy mások is e Lelket és kegyelmet elnyerjék és ezáltal neki imádkozni segítsenek.

Ha tudod is, hogy mi a jó és rossz, az téged nem juttat a mennyországba, hanem ha azt cselekszed is amit tudsz, különben semmi hasznod sincs belőle. Az Isten országa nem üres, hiábavaló fecsegésből áll, hanem olyasvalami, aminek van nyomatéka és amit az életbe át kell ültetnünk, mert különben, minél többet tudsz, annál nagyobb lesz kárhatod.

Dr. Luther Márton.

Az alázatosokról.

Az igazán alázatosak nem tekintenek az alázatosság jutalmára és következményeire, hanem őszinte szívvel néznek az alacsony dolgok felé és szívesen cselekszik ezeket; sejtelmük sincs róla, hogy alázatosak. A víz itt előbugyog a forrásból, az ilyen ember magától, keresetlenül alázatos magaviseletében, beszédében, lakásban és ruházatában, és ezzel szemben kerül ahol csak lehetséges a magas és nagy dolgokat. Innen van aztán, hogy a megtiszteltetés miúgy váratlanul éri őket és rangemelésben hirtelen van részük, mert ők őszintén meg voltak elégedve alacsony állapotukkal és sohasem törekedtek magasra. Az alázatosak azonban afelett csodálkoznak, hogy megtiszteltetésük és rangemelésük oly soká késik és a titkos, irigy feunhéjazásuk sehogysem éri jól magát az alacsony állapotban, hanem mindig magasabbra és magasabbra gondol.

Senkisémet tartja magát alázatosnak és dicsekszik vele, hanem csak a legfeunhéjazóbb.

Nincs veszély.

A tengeren óriási vihar tombolt. A hullámok magasan jártak és a víz fenékgig fel volt zavarva. Egész vízhegyek környékeztek meg egy piciny hajót, melyet mint játékszert majd fel majd alá vetettek. Az utasok nagy veszedelemben voltak és rettenés töltötte be valamenyiöket. Panaszkodtak, káromkodtak, imádkoztak. A kapitány teljesítette kötelességét és munkáját félelem nélkül végezte, éppen úgy mintha a szélváltéséből és a hullámok csapkodásából mit sem vett volna észre.

„Ah, kedves férjem“, szólította meg a felesége, mikor a fülkébe lépett, „hogyan tudsz ily nyugodt lenni? Nem látod-e a nagy veszedelmet mely megkörménykezik?“

A kapitány nevetett. Egy pillanat múlva kardot rántott és hegyét felesége meléneke szegezte, aki azonban teljesen nyugodt maradt és csodálkozva követte tekintetével férje mozdulatait.

„Hogyan tudsz ily nyugodt lenni? Nem látod-e a nagy veszedelmet, mely megkörménykezik?“ kérdé a kapitány.

„Miért félnék?“ viszonzá az úrnő. „A kard, melyet férjem kezében látok, kinek szeretetét ismerem, nem ijeszt meg.“

„Nos“, mondá nevetve a kapitány, „én is a tomboló hullámokat Istenem kezében látom, akinek szeretetét ismerem; a maga idejében parancsolni fog a viharoknak és a hullámoknak, hogy hallgassanak.“

A kapitánynak igaza volt, mert egy óra múlva elült a szél?

Kedves olvasóm, ugyan té is ily biztosnak érzed-e magad Istened kezében, az élet minden viszonyai és viharai közepette, mint ez a kapitány?

Valami, amit egy gyermek sohasem tud elfelejteni.

„Sokat elfelejtettem, ami az elmúlt esztendőben történt,” mondta egy kis leány sírva; „de sohasem tudom elfelejteni ama mérges szavakat, melyeket egyszer elhalt édes anyámnak mondtam.” — Légy éber!

Hit.

Nem szakadna-e meg egy atyának a szíve, ha gyermeke egy napon így szólna hozzá: „Atyám, én többé nem tudok szavainak hinni!” — A mi menyeyi Atyánkat is bizonyosan megszorítja, ha az ő szavainak nem hiszünk.

A gondról.

Nem-e volna nevetséges, ha egy kis gyermek így szólna szüleihez: „Kedves szüleim, én akarom gondotokat viselni!” — Az Úr ezt mondja ígéjében: „Minden gondotokat öreá vessétek, mert neki gondja van reátok.” (1. Pét. 5, 7.) És mégis sokszor azt hisszük, hogy nem lehetünk meg gondok nélkül.

A becsületesség jutalma.

Csodálatos módon menekült meg a biztos haláltól Ressel József, a hajócsavar zeniális feltalálója. Erdei magányban, csöndes egyhangúságban élt jóideig mint erdőmester, lelkiismeretesen végezve minden kötelességét. Egy ízben, amiut rendes körlovaglását végezte, rablók támadták s pénzét, óráját elvéve, lovát is magukkal akarták vinni. Ressel erre így szólt a rablókhoz.

„Ne vigyétek el a lovamat, mert ezt a lovat messze környéken mindeuki ismeri s rajta vesztenétek, ha látják nálatok” — mire azok valóban le is mondtak a lóról.

Pár nap múlva, éjnek idején felzörgették őt legédesebb álmából. Kinyitotta az ablakot s maga előtt látta azokat a rablókat, akik kifosztották. Az egyik tiszteletteljesen fölszólt hozzá:

„Hallottuk, hogy az erdész urat az egész környék becsüli és tiszteli; visszahoztuk hát, amit a multkor elvettünk öntől. Tessék lejönni és átvenni a holmikat.”

Ressel kiment a házból, átvette a visszahozott értékeket s alig tette ki lábát a köszöbön, mögötte nagy robajjal beszakadt szobájának mennyezete. — Ha a rablók nem keltik föl álmából, minden bizonyára agyonütötték volna a ház törmelékei.

Methodista istentiszteletek tartatnak:

Budapesten, VII., Rottenbiller utca 35.: Vasárnap d. e. 10 és d. u. 5 órákor, kedden és csütörtök este 8 órákor.

VI., Petneházy utca 25. (Angyalföld): vasárnap és szerdán este 8 órákor.

Bácsfeketehegy, Petőfi utca 486.: Csütörtökön este 1/8 órákor.

Budakeszi: Vasárnap és Csütörtökön este 8 órákor.

Cservenka: Kéthetenkint.

Csurog, Szük-utca 1211.: Vasárnap d. u. 3 és csütörtök este 1/8 órákor.

Kishegyes: Időnkint.

Kiskér: Vasárnap d. u. 2 és Szerdán este 8 órákor.

Szeretettel meghívjuk! Mindenkit szívesen látunk!

Kucora: Vasárnap d. u. 3 és Péntek este 8 órákor.

Kula: Szerda este 8 órákor.

Nagyszékely: Időnkint.

Öbecse, Mező utca 61.: Vasárnap d. u. 3 és Péntek este 1/8 órákor.

Ósódé: Vasárnap d. e. 9 és este 7 órákor.

Szeged: Időnkint.

Szeghegy: Vasárnap d. e. 1/9, d. u. 2 és este 1/8 órákor; Kedden este 1/8 órákor.

Szenttamás: Vasárnap d. e. 1/10 és este 1/8 órákor. Szerda és Csütörtök este 1/8 órákor.

Tiszakálmánfalva: Vasárnap d. e. 9 és este 1/2 órákor; Szerdán este 7 órákor.

Újszivác: Vasárnap d. e. 9 és este 7 órákor.

Újverbász, Rákóczi P. út 436.: Vasárnap d. e. 1/2 10 és este 8 órákor; Szerdán este 8 órákor.

Újvidék: Jenőherceg utca 5.: Vasárnap d. e. 10 és este 1/8 órákor; Csütörtök este 8 órákor.

Kiadja: a „Keresztény könyvesház” k. f. szöv. Budapest, VII., ker. Rottenbiller-utca 35. szám.

Felelős szerkesztő: Jakob János, Újverbász. Bács-megye.

Nyomatott Boros György könyvnyomdájában Újverbáson.